तरुण्यः पुरतरुण्यः नञ्स्नञीकक्ख्युंस्तरुणतलुनानामुपसङ्ख्यानमिति ङीप्। यदि तद्वचोऽर्थवत् नो चेद्गौरादिपाठात्ङीष्। रामो गत इति गुरुः शोको यासां ताः। कथमपि मारुदन् न रुदितवत्यः। रुदेरिरितोवेति च्लेरङ् यतो माङ्गलिक्यः मङ्गलप्रयोजनाः। तदस्य प्रयोजनमिति ठञ् टिड्ढाणञित्यादिना ङीप् ॥२६॥

भ० इषुमतीत्यादि॥ रघुसिंहे रघुश्रेष्ठे रामे व्रजति सति तद्विच्छेदात् गुरुशोकात् पुरतरुण्यः कथमपि महाकष्टेन मारुदन् लघिररुदरोदे यतो माङ्गलिक्यः मङ्गलाय हिताः मङ्गलप्रयोजना वा विकारसंघेति ष्णिकः ष्ट्रिञ्ञञ्चाहेति ईप् नदादित्वात् तरुणशब्दादीप् वयस्यचरमे इति क्रमदीश्वरादयः। रामे कीदृशे इषुमति मतुरस्त्यर्थे प्रशंसायां। दन्दशूकान् जिघांसौ दंशौ दंशने इत्यस्मात् जागृयङन्तेति ऊकः यङोलुग्वेति यङलुक् दंशोनलोपोवेति न लोपः दन्दशूकान् दंशनशीलानिति धातुचन्द्रादयः दन्दशूकश्च पुंलिङ्गो राक्षसे च सरीसृपे इति मेदिनी हन्तुमिच्छर्जिघांसुः सन्निच्छायामिति सन् अत्तुमिच्छति जिघत्सतीत्युक्तेस्तुम्गर्भाद्धातोः सन्निति बोध्यं अन्यथाऽत्तुमिच्छतीत्युक्तेर्व्वैयर्थ्यं स्यात् सन्यङन्तो द्विरिति द्विः खेराद्यचो लोप्य इति खेर्लोपः झभखथेति हस्य जः ख्यस्येत्सनीति इः खेर्होर्घो ञ्णिति चेति हस्य घः र्घोझनिङ्गमामिति दीर्घः अरिभिरसह्यं धनुर्दधाने किम्भूतं तत् मुष्टिपीडं मुष्टिना पीडा यस्य तत्तथा एतेन मुष्टेर्दार्ढ्यं सूचितं अन्ये तु प्रमाणाशक्त्योस्तृतीयासप्तमीभ्यां क्त्वाचणम् समासो वेत्याहुः। तन्मते मुष्टिना पीडयित्वा इत्यर्थः।